

daværende Indenrigsminister, fik denne Revision af Sygekasserne sat i Gang, saa jeg tror, at jeg alligevel har haft en lille Smule Del i, at denne Revision er kommen. Men i alt Fald, uanset om det er rigtigt eller ej, er jeg glad ved, at den er kommen, thi jeg er ganske paa det rene med, at den har været tiltrængt længe, og for saa vidt denne Kontrol med Sygekasserne skal bestaa i en rent regnskabsmæssig Kontrol, er jeg glad derved.

Hvis denne Kontrol derimod skal indskrænke Selvstyret indenfor Sygekasserne, maa jeg og mit Parti protestere, thi det synes jeg ikke, der er nogen som helst Anledning til. Sygekasserne have virket saa godt, de under de forhaandenværende Omstændigheder have kunnet, og der vil ikke være nogen som helst Grund til at indskrænke deres Selvstyre. Men der kan nok være Grund til at kigge dem lidt paa Fingrene, hvad deres Regnskabsvæsen angaar. Og det er heller ikke saa mærkværdigt; det er som Regel almindelige Arbejdere, som komme til at føre saadanne Regnskaber, og om de skulde gøre noget, som kunde være bedre gjort, vilde jo ikke være ganske urimeligt.

Det ærede Medlem fra Odder (Hege-lund-Lange) holder stærkt paa Begrebet Hjælp til Selvhjælp, og det er naturligvis ogsaa en god Reformvenstrepolitik i Øjeblikket. Saaledes som det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) oplyste i Gaar ved et Citat af, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte i 1890, har det ikke altid været god Reformvenstrepolitik at holde saa stærkt paa Hjælp til Selvhjælp, men det ærede Medlem fra Odder er ogsaa en Frugt af den nuværende Reformvenstrepolitik, og han synes, det er saa udmærket godt med denne Hjælp til Selvhjælp. Og det er det naturligvis ogsaa, det indrømmer jeg, men vel at mærke, naar vi stoppe op der, hvor den fattige ikke kan hjælpe sig selv, der, hvor der ikke er Evne til Selvhjælp. Det ærede Medlem fra Odder udbryder: Hvad skulde bevæge Folk til at sikre sig i Sygekasser, naar de kunne faa alting gratis? Det kan være, at jeg ikke er Psykolog nok til at forklare det, men maa jeg saa stille et Kontraspørgsmaal. Hvad er det, der bevirker, at Sygekasserne f. Eks. indføre Barselhjælp til Trods for, at Folk kunne faa Barselhjælp gratis af Kommunerne uden Fattighjælps Virkning? Hvorfor anskaffe Sygekasserne Speciallæger til Trods for, at Sygekasserne kunde have disse Speciallæger gratis ved at lade Folk gaa

til Poliklinikker eller Hospitaler? Hvorfor bliver den ene Sygekasse efter den anden ved at anskaffe Læger snart af den ene snart af den anden Specialitet? Hvorfor gaa Folk ind i Begravelseskasser; vi have dog endnu aldrig set det Tilfælde, at nogen efter at være død fik Lov til at ligge ovenpaa Jorden, de ere altid komne under Jorden; have de ikke haft Penge til det, har det offentlige taget sig af det. Men ikke nok dermed; der er jo indført Frijord, man kan faa Jorden fuldstændig gratis. Men hvorfor blive Folk dog ved med at købe Jord til Trods for, at de kunne faa den gratis? Hvorfor sikre Folk sig i Begravelseskasser til Trods for, at Begravelser kunne foregaa paa Kommunens Bekostning uden en Øres Udgift for den vedkommende? Hvorfor sikre Folk sig de smaa Livsforsikringer i Livsforsikringsanstalterne, hvor der kun er Tale om saa smaa Forsikringer paa 50, 60 op til et Par Hundrede Kroner; altsaa kun det rent nødtørftige til en Begravelse, en ren Begravelsesforsikring? Hvorfor gøre Folk alt det, naar de kunne faa det gratis? Naar vi faa at vide hvorfor, mener jeg, at jeg har Svaret samtidig paa det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvad der skulde bevirke, at Folk bleve i en Sygekasse, naar de kunde faa alting gratis. Det er nu en Gang saaledes, som jeg ogsaa paaviste ret udførligt i Gaar ved mange Eksempler, at Folk ere ikke tilbøjelige til at tage gratis af det offentlige, naar de ere i Stand til selv at kunne klare Udgifterne dertil.

Det ærede Medlem fra Odder (Hege-lund-Lange) er jo selv Læge, og han synes dog at være forarget over, at vi i vort Forslag have indført, at ubemidlede syge skulde have styrkende Næringsmidler. Hvad er styrkende Næringsmidler, siger det ærede Medlem fra Odder, det er jo alt muligt; derunder kan komme lige fra Øllebrød til Gaasesteg. Og det er ganske rigtigt. Jeg ved nu just ikke, hvorfor det ærede Medlem taler om Gaasesteg, som om det skal være saadan en særlig flot Ret; det mener jeg just ikke, det er. Min Kone udrød forleden Dag, at der var snart ikke andet Kød, der var til at købe for Penge, end russiske Gæs. Altsaa, en russisk Gaas lader ikke til at være den allerdyreste Kødspise, man kan faa. Men det ville vi i øvrigt ikke opholde os ved, om det er Gaasesteg eller Øllebrød; det, det drejer sig om, er en Tallerken Søbmad og Kødspise, og det er det, det ærede Medlem forbavses over, at fattige syge skulde